

Fedja van Huêt

'Als acteur moet je niet de illusie hebben dat je de wereld kunt verbeteren'

Fedja van Huêt is vanaf donderdag in de bioscoop te zien in *Nachtrit*, een spannende thriller over de Amsterdamse taxioorlog. De acteur houdt niet van sappige privédetails. 'Dat iedereen tegenwoordig maar met zijn gevoelens te koop loopt, levert vooral ruis op.'

Met Daan Schuurmans, zijn beste vriend van de toneelschool in Maastricht, had Fedja van Huêt (33) vroeger al eindeloze gesprekken over acteren. Waarbij Schuurmans een voorkeur aan de dag legde voor het emotionele spel van Al Pacino, en Van Huêt meer neigde naar de verstandelijke aanpak van Robert De Niro. Inmiddels vonden ze allebei hun eigen plek in de filmwereld. Op het twee weken geleden gehouden Nederlands Film Festival was Van Huêt in twee films te zien. Hij speelde een bijrolletje in de openingsfilm *Ober* van Alex van Warmerdam, en een grote rol in *Nachtrit* van Dana Nechustan, een film die vanaf donderdag in de Nederlandse bioscopen gaat draaien.

De vergelijking met De Niro's beroemde personage in Martin Scorsese's klassieker *Taxi driver* is verleidelijk, maar gaat helaas niet op, reageert Van Huêt lachend. '*Taxi driver* gaat over de gekte van New York, terwijl *Nachtrit* een puur Nederlands verhaal is dat zich afspeelt in Amsterdam. Frank Lammers en ik spelen de broers Dennis en Marco van der Horst, twee rasechte Amsterdammers die ervan dromen samen een limousineservice op te zetten. Op een gegeven moment steekt Dennis zich diep in de schulden om via een

louche omweg de noodzakelijke vergunning te krijgen, maar als kort daarop de wet verandert, is die vergunning in één klap waardeloos. Vervolgens lopen de zaken behoorlijk uit de hand, en wordt de film een spannende thriller. Tegen de achtergrond van de Amsterdamse taxioorlog, dus aan realisme geen gebrek.' Misschien ligt in de grimmige sfeer toch een overeenkomst tussen *Nachtrit* en Scorsese's meesterwerk, peinst Van Huêt: 'Taxichauffeur blijft een apart beroep. Je leeft als het ware op straat, en zeker 's nachts komt ook de onderwereld makkelijk je auto binnen.' Dat *Nachtrit* aan de andere kant heel specifiek op de Nederlandse werkelijkheid ingaat, beschouwt hij als een pluspunt. 'Door die wetswijziging is nogal wat aangericht bij chauffeurs en hun gezinnen. Het kan geen kwaad mensen daarover aan het denken te zetten. Al moet je als acteur niet de illusie hebben dat je de wereld kunt verbeteren. Als je echt iets voor anderen wilt betekenen, kun je je beter aanmelden bij Artsen Zonder Grenzen.'

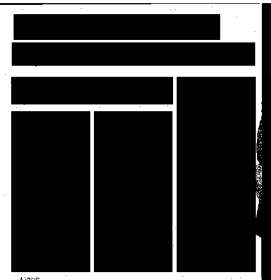
De diepte in

Behalve hoogdravend idealisme is ook romantiek niet aan Van Huêt besteed. Hij is

naar eigen zeggen al sinds zijn jeugd verliefd op het acteursvak, maar verkondigt niettemin als een nuchtere De Niro dat er vooral heel veel techniek bij komt kijken. 'Als je alles wat je speelt elke keer helemaal zou voelen, was je na een week afgebrand. Dat doe ik dus niet. Ik raak ook nooit in de war van een rol. Natuurlijk is het boeiend om je te verdiepen in een personage en dat zo dicht mogelijk naar jezelf toe te trekken, maar het blijft een vak. Thuis ben ik gewoon Fedja.'

Grote dromen najagen is sowieso niet de favoriete sport van de acteur. Terwijl de Oscar voor zijn filmdebuut *Karakter* de nodige Hollywood-deuren had kunnen openen, koos hij bewust voor Nederland. 'Als jongetje vond ik Amerikaanse films best interessant', geeft hij toe. 'Maar hoe meer je je verdiept in het acteren, hoe minder je bezig bent met de buitenkant. Dat is mijn ervaring tenminste. Bovendien ben je als buitenlander in Hollywood al blij als je een Russische crimineel mag spelen. Leuk voor een keer, maar ik denk niet dat je je vakinhoudelijk ontwikkelt. Die kans krijg ik in Nederland gelukkig wel.'

Ondanks een waslijst aan filmrollen blijft toneel voor Van Huêt de basis. Na jaren verbonden te zijn geweest aan ZT Hollandia heeft hij sinds vorig jaar een vaste aanstelling bij Toneelgroep Amsterdam. 'Van alleen filmrollen kun je in Nederland geen bestaan

opbouwen', legt hij uit. 'Maar ik zou toneel sowieso nooit willen opgeven, omdat je daar veel meer tijd krijgt om de diepte in te gaan.' Dat je door één filmrol vaak bekender wordt dan door tien toneelrollen laat hem siberisch. 'Ik heb niet zo'n hevige behoefte aan aandacht. Vergelijk me maar met een kok. Die wil anderen graag laten ervaren hoe goed hij kan koken, maar het belangrijkste blijft het koken zelf. Dáár ligt de uitdaging.'

Misselijk

Kwaliteit gaat bij hem altijd boven commercie. Vandaar ook dat reclamemakers tot nu toe tevergeefs bij hem aanklopten. 'Ik spreek wel eens teksten in, hoor', relateert Van Huêt onmiddellijk. 'Maar ik weiger mijn hoofd te verbinden aan een product. Niet dat ik vies ben van geld, of neerkijk op collega's die het wel doen. Als je weinig werk hebt, of studerende kinderen, kun je tenminste weer een tijd financieel vooruit. Maar ik heb geen klagen, en dan zie ik niet in waarom ik me met zulke onzin zou moeten bezighouden. De gedachte alleen al maakt me misselijk. Echt, daar weegt nog geen blanco cheque tegen op.'

Voor de binnenvetter die hij zegt te zijn, is Van Huêt behoorlijk openhartig. Maar ergens ligt de grens. Praten over privé zaken vindt hij helemaal onzinnig. 'Dat iedereen tegenwoordig maar met zijn gevoelens te koop loopt, levert vooral ruis op,' zegt hij met onmiskenbaar cynisme. 'Ik denk al gauw: wat heb jij daarmee te maken?'

We mogen weten dat hij een relatie heeft met een actrice, en thuis intensief over

Profiel

Naam: Fedja van Huêt

Geboren: 21 juni 1973 in Den Haag

Opgegroeid: Tiel

Gezinssituatie: Fedja is het enige kind van Leo van Huêt, consulent werkgelegenheid, en Roos Nijholt, programmeur jeugdtheater. Na de scheiding van zijn ouders groeide hij bij zijn moeder op. Hij heeft een halfzus

Opleiding: Havo en toneelschool Maastricht

Loopbaan: Bezeten van acteren wist Fedja als dertienjarige al een rol te veroveren in Theo van Gogh's *Terug naar Oegstgeest* (1987). De hoofdrol in *Karakter* betekende tien jaar later zijn doorbraak. Veel filmrollen volgden, in onder andere *Wilde mossels* (2000), *Amnesia* (2001), *De grot* (2001) en *Guernsey* (2005). Maar theater bleef de basis. De acteur stond in talrijke voorstellingen en is momenteel verbonden aan Toneelgroep Amsterdam

Burgerlijke staat: Fedja heeft een relatie

het vak – géén onzin – praat. Ooit wil hij een gezin, verklapt hij bovendien. 'Dat is iets heel menselijks, toch?'

Vlug schakelt de acteur weer over naar zijn werkterrein. Hij is net begonnen met de repetities voor zijn nieuwe stuk *Himmel über Berlin* bij Toneelgroep Amsterdam. Zijn agenda staat vol, maar zo af en toe is er gelegenheid voor een uitstapje. Onlangs was hij nog een week in Leipzig om een film te draaien over Checkpoint Charlie, vertelt hij. Om enthousiast te vervolgen: 'In Duitsland heb je nog echte sterren, voor wie mensen speciaal naar de bioscoop gaan.' En van wie iedereen vervolgens het liefst alles wil weten? 'Dat heb je grotendeels zelf in de hand', besluit hij ferm.

Monique van de Sande

